

Listopad je měsícem usilovné práce v domě. Nevím proč mi to takhle vychází, ale pokud se rozhodnu pro nějakou velkou akci, vyjde to na listopad. Možná je to způsobeno tím, že podvědomě vím, že budu muset makat, abych vše stihl do Vánoc. Takže se nemůžu moc flákat. Ve zkratce: z práce do montérek a z montérek do pyžama (s krátkou zastávkou v koupelně...) Vloni v listopadu získala novou tvář koupelna a letos přišla na řadu kuchyně.

{jathumbnail off}

Vlastně nejdřív chtěla Martina jenom novou kuchyňskou desku. Řekl jsem: "Když už, tak bysme mohli udělat i novej obklad, ne?" Kdybych radši držel hu..., ústa, ale věta byla na světě a nešla už vzít zpátky.

Znovu nám začal život na stavbě. Předpokládal jsem, že obklad v kuchyni bude stejně kvalitní, jako ten, co byl v koupelně. V koupelně jsem zjistil, že je jednodušší "nalepit" nový obklad na ten stávající. Jenomže člověk mívá a obklad mění. Když jsme sundali kuchyňské skříňky, zjistili jsme, že jsou místa, kde stávající obklad držel nejspíš jen díky tomu, že o něj ty skříňky byly opřeny. Takže šel obklad dolů. Dokonce tak snadno, že jedna z odloupených se obkladaček sebou vzala i kohoutek, napájející myčku. Mnohokrát jsem slyšel o hodinkách s vodotryskem, občas navštívím nějakou honosnou zahradu s vodotryskem, ale o kuchyni s vodotryskem jsem neslyšel nikdy. Ale teď si to můžu odškrtnout: osobně jsme kuchyň s vodotryskem viděl. No nic, táta zakoupil ucpávku a mohlo se pokračovat dál.

A pak jsem se podíval pod krabičku, kryjící spoje drátů. Když jsem to druhý den ukázal kamarádovi elektrikáři, zeptal se mě: "Ty chceš vyhořet?" V tu chvíli jsem neměl moc na výběr. Takže jsem zase vzal do rukou svou oblíbenou sbíječku a začal v omítce a stěně rýsovat poměrně elegantní, geometrickou abstrakci. Jen není vhodná k výzdobě – jakékoliv, ale té vánoční obzvlášť.

K tomu se paralelně začal rýsovat další příběh: příběh kanape. V polovině práce na kuchyni jsem jedno odpoledne nasedl do auta a jeli jsme kamsi do Mladých Buků pro kanape. Zažil jsem doslovně Nerudovo kam s ním? Naštěstí u Martinových rodičů se našel nevyužitý sklep.

V základním příběhu se kuchyně začala rýsovat. Geometrická abstrakce byla naplněna kabely a kabely, zahozena maltou a pak přehlazena štukem. Na místech, kde měl být obklad začala tvrdnout omítka a během dvou dní se stěna oblékla do obkladu s designem mramoru. Následně jsem vše zaspároval a zdálo se, že se příběh kuchyně blíží ke zdárnému konci. Přišel mistr truhlář, aby v desce vyřízl díru pro dřez. A pak začala téct voda. Ne z kohoutku, jak bych očekával, ale kolem trubky. A tekla čím dál víc. V představě, že jenom odešlo těsnění, jsem sundal baterii a těsnění vyměnil. Když jsem vodu opět pustil, tekla ještě víc než před tím. Ke své hrůze jsem zjistil, že teče odkudsi ze stěny.

Tísňivě představy mohou mít různé podoby. Ta moje vypadala následovně: přijde instalatér a řekne mi, že potřebuje do stěny udělat díru. A pár dní starý obklad budu muset rozbít... Naštěstí se moje noční můra nestala hororovou Noční můrou v ulici Pod Havlatkou. Přesto jsme byli dva dny bez vody. Nikdy jsem si tak intenzivně neuvědomoval, k čemu všemu je potřeba vody – třeba, když jsme z kotelny automaticky zamířil do koupelny, abych si opláchnul ruce. A pozvat někoho na kafe, je věc vlastně neřešitelná.

Ale naštěstí existují stále řemeslníci, kteří: a/ ovládají svou práci a za b/ u ní přemýšlí. Tak elektrikáři vymysleli, jak přivést proud do kuchyně, aniž by bylo potřeba zjizvit omítku ve vedlejší chodbě. A instalatér přišel na to, jak opravit vodu, aniž by bylo potřeba rozbít, byť jen jednu jedinou novou obkladačku.

V paralelním příběhu kanape přišla na řadu zápleтка, hodná marginálního problému z filmu Kulový blesk. Na rozdíl od advokáta Radosty jsem neřešil dvanáctisměnu, ale pouze třisměnu a to nikoliv bytů, ale kanapí. Naše kanape se mělo přestěhovat k Tomášovi, namísto něj mělo přijít to nové, uložené ve sklepě, Tomášovo kanape se taky stěhovalo k nám, jako pelíšek pro naše dvě setřice s irskými kořeny a poničené kanape našich psů se zatím přemístilo na zahradu pod altán. Kam se hrabe pár kanapí na dvanáctisměnu bytů, kam se hrabou kanape na vodotrysk v kuchyni. Vlastně to byla jenom taková drobná třešnička na dortíčku. Jen se stále nemůžu zbavit pocitu, že třisměna kanapí se odehrála hlavně proto, aby měly Daisy a Idamé kde odpočívat. Ale co: vše pro rodinu se prostě týká i čtyřnohých členů. Jak jinak.

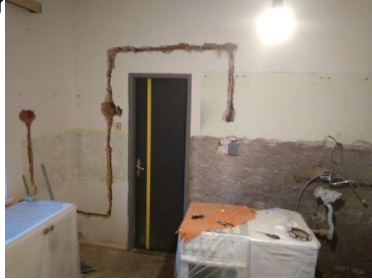

Vše pro rodinu - Broumovsko

Napsal uživatel Pavel Frydrych
Sobota, 08 Únor 2020 04:33

[.pagenavbar{z-index: 0;}](#)

[.pagevibran{z-index: 0;}](#)

[.pagevibran{z-index: 0;}](#)

Vše pro rodinu - Broumovsko

Napsal uživatel Pavel Frydrych
Sobota, 08 Únor 2020 04:33

[.pačena v bání z](#) index: 0;}

[.pačena v bání z](#) index: 0;}

[.pačena v bání z](#) index: 0;}

Vše pro rodinu - Broumovsko

Napsal uživatel Pavel Frydrych
Sobota, 08 Únor 2020 04:33

[zpět na článek](#)